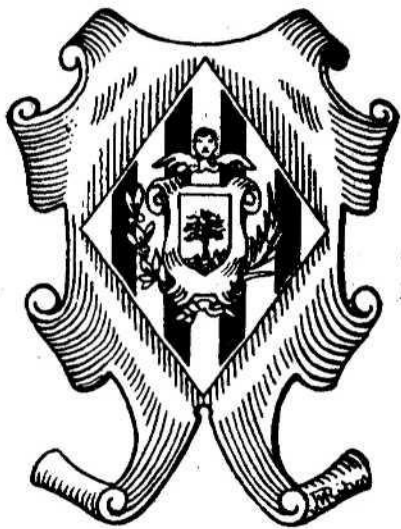


El Baix Penedès



PREUS DE SUBSCRIPCIÓ: -
 Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
 Número corrent, 15 cèntims :: Atrassat, 20
 ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
 :: REMITITS: 15 CENTIMS LINEA ::
 No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
 ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado



Angel Miró i Poblet HA MORT

A LA EDAT DE 73 ANYS

CONFORTAT AMB ELS AUXILIS ESPIRITUALS

(E. P. D.)

La seva desconsolada esposa Carme Gibert i Gibert, fills Anna, Rosa, Joan i Angela, fills polítics Francesc Badia, Jaume Fontanilles, Josepa Rossell i Joan Martorell, néts, nebots, cosins i parents tots, en assabentar a llurs amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els pregunten una pietosa recordança del finat, per la qual mercè restaran fonament agraïts.

Vendrell, 9 d'Abril de 1932.

Parla el cor i l'ànima espera

Hem passat la data aniversari de la proclamació de la República i hem gosat amb aquella íntima satisfacció que sent tot ciutadà que sempre, de tota la vida, s'ha sentit republicà. Es una satisfacció i un gaudi intern ben gojós; però... però per damunt d'aquest gaudi i per sobre d'aquesta satisfacció hi ha planat una recança. Vulgues que no, ens ha enterbolit la joia la manca feta a Catalunya, tenint-la encara pendent del que pugui decidir el Parlament en la promulgació del nostre Estatut. Es tant fondo l'arrelament en la nostra convicció de que tenim dret a regir-nos per nosaltres mateixos, que tot i la gran joia de la diada hem restat seriosos i poc expansius, trobant-nos absorbits per l'ideari nacionalista patriòtic; i durant tot el dia les nostres converses s'escorregueren vers la discussió del moment per que passen les nostres ànsies alliberadores; com nosaltres hi hem trobat als amics; i com els amics s'hi troben avui tots els catalans concients. Be està el celebrament de l'aniversari de la proclamació de la República; però els catalans, ara, no hem tornat a sentir aquella emoció que durant dos o tres dies fa un any sentírem; i espremem impacients treure'ns el dubte que ha arrelat al fons de la nostra ànima una temença i una prevenció que voldriem foragitar d'una vegada, llençant-nos be al goig més plaent o a la desil·lusió precursora i preparadora d'una emotivitat no conquerida i que, en aquest cas, pugnaria per esser assolida, doncs els ideals patriòtics no claudiquen i resten latents en l'esperit a través de tota vicissitud, de tot desengany i de totes les generacions.

Hem passat el primer aniversari i no hem vist encara esbadallar-se la poncella d'antany per admirar la flor i esperar-ne el fruit!

Resignadament ens aconhortem avui a esperar a que'l Sol de la llibertat esber-li la poncella i ens confirmi aquesta la nostra esperança alliberadora, que voldriem veure tant fructífera com l'hem concebuda. Si les gelades de la incomprensió mataven en flor les nostres il·lusions, no per això defalliríem, ans al contrari tot el nostre escalf es centuplicaria per a lograr altra floridura; i si ella no arribés a granar, altra i altra, fins a lograr la plenitud desitjada.

Hem passat un aniversari sense gran goig i amb molta esperança. ¿Què ens reserva el destí en aquesta segona anyada de República? Siguem optimistes.

UN ANY DE GRÀCIA

Escrivim el present el dia que compleix la efemèrida més important de la història. En el dia en que'l poble amb llur vot arreconà per sempre més una institució arcaica, barroera e innoble, sense vessar una gota de sang. De les urnes, del dret de l'home, en sortí la força abrandant que arreconà les sobèrbies i negacions del dret a viure. Dos dies més tard en que'l pròleg era iniciat, l'epífleg s'entronitzava a gratient

de tots. Recordar els esclats de jòia i entusiasme és inútil. Vivim tant de pressa que quant va passar ahir, ens sembla o ens fa l'efecte d'un segle. Per tant, deixem de banda els moments sentimentals d'aquests dies. Tampoc farem un estudi crític dels fets, ni englobarem en una ressenya l'aquilatació dels valors positius i negatius de l'obra comuna, aspiració unànim d'una pàtria, que aspirava a redimir-se, a sustreure's del jou que patia a desgrat seu. Tots els pobles que formaven la nació mo-

nàrquica es trobaven malament en ella i uns per una causa, i altres per una raó, es fusionarem per a que fos un fet la vinguda d'un nou règim, que compendís la pau, el treball i l'amor. La República era benvolguda i desitjada de tothom. La hora de la redempció era arribada amb l'ansia de tots quants senten els desvetllaments i engrandiments d'una raça nova.

Emprò ara que ja ens trobem en la nova forma, que ha plogut molt des de aquell dia, que no sentim impaciències per que hem pogut copsar les palpitations i dolors que ens ha donat el nou infantament, amb la visió clara i sense suspicàcies, anem a tractar del plet, diem-li així, del poble català, manifestat amb la votació del dia 2 d'Agost passat, en el qual es votà l'Estatut, aquest Estatut, en el qual els catalans teniem tanta fe i que poc a poc, ja sigui per dilacions, esperes, i altres causes incomprendives se'ns regateja l'acceptació d'una votació ràpida i definitiva. Es clar que a hores d'ara, ja ha sigut llegit el dictamen que una comissió ha redactat en el Congrés; però això no és el que votà el poble de Catalunya.

Entenem que'l que devia llegir-se era el que un dia d'agost el poble palesà. Si tots anarem a la una, si tots estem enduts d'un mateix amor de llibertat, a què venen aquestes dilacions intempestives i retallaments a un ideari de una ponència que posà tota la fe en l'articulat que a mesura de retocaments va perdent la part substantiva que tenia?

Tots hem contribuït a l'afiançament del nou estat de coses i sembla que, vulgues o no, retrocedim a aquells temps en que erem malmirats com incompresos.

Doncs si ara, a plena llum, ens manifestem exposant amb noblesa i respecte les nostres aspiracions, renyides sempre en vol sembrar discòrdies, ans al contrari, definint personalitats, creiem és d'homes demostrar l'esperit que 'ns inspira, sempre en els termes de la comprensió, no volguent que pugui mai ningú donar-se a engany, per

què, després d'haver-nos donat la raó, ara sembla que s'iniciï un atur en la marxa del camí que calia recórrer amb la més gran comprensió.

Ha passat un any amb regatetjos. El que comensem ens marca un interrogant que voldriem es convertís en admiratiu, no per que ens regalessin res, sinó que, se'ns fes justícia, car ja és hora. I com que en el rellotge ja ha sonat l'hora de totes les veritats, fora entossudiment vol tancar-se en un criteri reduït i mancat de visió espiritual, en el qual les pàtries per fer-se grans, no han d'establir lligams, si mes no donar allargaments, que mai cap causa que's vulgui fer recloure en un espai reduït, pot donar fruits ubèrrims. Les causes totes necessiten infinits plens de llum i de color. Pretendre el contrari és retroactar-se a temps llunyans, que ja pensavem desterrats i que mai més tornaran.

No volem vaticinar, ni profetitzar. Desitgem i fem vots per a que en la nova era, en el segon any de República, la comprensió, l'amor i la mútua correspondència, animi als nostres germans de la nació espanyola, que si l'han de fer gran han de reconèixer que ha d'ésser amb l'ajuda de tots. Catalans incliusiu, prou els hi consta que'l factor important de l'adveniment és degut a nosaltres, comprensius sempre i que mai hem regatejat l'esforç i el sacrifici de les nostres vides si ha calgut per a la consecució d'un ideal que ennoblís les causes justes.

En aquestes hores que vibra un sentiment de jòia al festejar l'aniversari, procurem recordar que per a que la República s'engrandeixi, cal l'aprovació de l'Estatut. Que'ls catalans desitgem pau, treball i prosperitat. I la nostra bandera és l'Estatut. El qual te d'enfortir els llaços de Castella i Catalunya. Per això es treballà en be de la República; i fora molt dolorós que en el nou règim tinguem el desengany primer.

ICAR

Barcelona, 12 d'Abril de 1932.

La vila ret un acte d'homenatge
al seu fill il·lustre

EN JAUME CARNER

i a l'abnegat i batallador

MACEL·LI DOMINGO

Ressenyar un acte després de passats vuit dies d'haver-se celebrat i havent-se publicat del mateix extenses ressenyes a la premsa diària, devé cosa inútil fer-ho, doncs tots els llegidors hauran ja llegit a altres fulles el que ara nosaltres podríem servir-los, i encara molt més compendiat què ho ha fet la gran premsa, per aquella manca d'elements qu'ens obliga a ésser comeditos en les nostres informacions.

Per aital motiu deixarem aquesta ressenya circumscrita a la natural informació vilatana, doncs en fer-ho no ens pot guiar altra finalitat que la de de-

mostrar la nostra adhesió a l'homenatge retut al compatriota En Jaume Carner i al seu company al Govern de la República, En Marcel·lí Domingo, tot i deixant grafiada a la nostra col·lecció el desenvolupament dels dits actes, verament de gran importància entre els aquí celebrats amb motius polítics d'altres ocasions.

A les deu del diumenge passat arribaren a vila els senyors Carner i Domingo que, vinguts de Madrid amb l'express, baixaren a Reus dirigint-se d'allí a Tarragona i de la capital de la

Banc Comercial de Barcelona

Capital: 25.000.000 de pessetes completament desemborsat
Casa Central: BARCELONA, Passeig de Gràcia, 3 i 5

SUCURSALS I AGENCIES:

AMPOSTA - ARBOS - BADALONA - BERGA - FIGUERAS - GANDESA - GIRONA - GRANOLLERS - IGUALADA - INCA - LLEIDA - MANACOR - MANRESA - MONTBLANC - MORA DE EBRE - MORELL - OLOT - PALMA DE MALLORCA - PORT-BOU - PUIGCERDA - RIPOLL - SANT FELIU DE GUIXOLS - SANTA COLOMA DE FARNÉS - SANTA COLOMA DE QUERALT - SEU DE URGELL - TARRAGONA (Sucursal i Agència Borsí) - TARREGA - TORREDEMBARRA - TORTOSA - VALLS - VENDRELL - VIC - VILASECA

Llibretes d'Estalvi a la vista
4 per 100 anyal

Llibretes a un any plaç
4 i mig per 100 anyal

Negociem els cupons venciment
Primer d'Abril

AGENCIA AL VENDRELL

Doctor Robert, 1 i 3 — Teléfon, número 24
Apartat Correus, 1

provincia a la nostra vila. Acompanyaven als il·lustres homes públics el senyor Nogués i Biset, director general de Comerç, Industria i Agricultura; Noguer i Comet, governador de la província; senyor Delegat de Hisenda; En Pere Lloret, alcalde de Tarragona i un gran estol d'homes que tenen avui carrecs als organismes governamentals de la província, i que deixem denominar per no incorrer en omisions que sentiríem.

Foren rebuts per l'alcalde de la vila, regidors i autoritats de la mateixa, que 'ls acompanyaren al saló de sessions de la Casa de la Vila, on, tot seguit, fou organitzada una recepció a la que varen assistir-hi delegacions de totes les entitats vilatanes i un incontable nombre de representacions d'Ajuntaments i organismes comarcans.

Acabada la recepció, tots els que hi concorregueren es dirigiren en comitiva al Saló del Tívoli, on havien de pronunciar els dos ministres de la República els seus anunciats parlaments. La ampla sala del Tívoli era aborratada de públic, el qual per enquirir s'hi invadí tots els pasillos, quedant encara un gran nombre de ciutadans a fora per impossibilitat de lloc. Pot calcular-se el nombre de oients en més de dues mil cinc-centes ànimes. L'escenari quedà també ple de gom a gom per les comissions i delegacions vingudes de fora i vila.

Obrí l'acte el senyor Alcalde en Francisco Arbós, que'l presidia, i a seguit parlaren el senyor Domingo, que pronuncià un magistral discurs, de tons aixecats i sense immiscuir-se en doctrines determinades de partit, quines brillants parrafades eren acollides amb

ovacions sorolloses; i després el senyor Carner, que pronuncià una bella oració de records, explicant com ell s'ha trobat a l'alt càrrec que avui ocupa, exposant sucintament la situació vergonyosa en que la monarquia ha deixat l'Estat públic, i cridant a tots els homes de la vella guàrdia republicana per a que s'agrupin al voltant de la República i enforixin la seva obra. Durant la peroració del senyor Carner volgué aquest donar-nos les premícies d'unes xifres demostradores dels grans dispendis que ha costat a Espanya la aventura del Marroc, xifres que causaren gran sensació, no sols per la fabulosa suma gastada allà, sinó per la niciesa que el seu costat representen les partides emprades allí en atenció dels conceptes instrucció i treball.

A les dues de la tarda tingué lloc un àpet, al que hi concorregueren més de dos-cents comensals, durant el qual regnà la més franca camaraderia entre'ls que's sentaven a les taules i que omplien del tot la sala, inclús el lloc on hi ha instal·lades les llotgetes. L'àpet fou molt ben servit per l'Hotel del Comerç, d'aquesta vila, a càrrec d'en Joan Ribé, qui demostrà mestria i domini en aital treball, ben difícilíssim si es te en compte els comptats elements amb que hom pot contar en una població humil com és la nostra.

A l'hora dels parlaments s'aixecà a oferir l'àpet en nom de la comissió organitzadora en Josep Gay, fent-ho amb una oració florida i entusiasta que li valgué una ovació, contestant-li en Jaume Carner amb altre parlament, ple de gratitud per tots i amb frases d'aquell optimisme que ha sigut sempre la nota sobressortint en l'il·lustre vendrellenc.

fantasías de billar más marivilloso del mundo.

Terminada la sesión el presidente del Centro Gallego entregó al nuevo campeón el valioso y artístico trofeo donado por el señor Francisco Naya, alma del espectáculo que se acaba de ofrecer a la afición habanera, con breves i sentidas frases para los dos distinguidos billaristas sin olvidar al gran Alfredo De Oro, ni el apoyo de los aficionados y de la prensa, para que un acto tan importante tuviera su epílogo en la Habana.

Como si nada hubiera pasado, el ex campeón Peterson deleitó a sus admiradores y pacientes admiradores con una exhibición sobre una mesa ovalada, de su invención, con jugadas tan precisas y bien ejecutadas como si las tratara sobre la mesa de villar corriente. La nueva mesa ovalada no tardará en ponerse de moda en los clubs elegantes como lo más moderno y atractivo que se conoce.

Las anotaciones de la última sesión del campeonato mundial de carambolas de fantasía fueron las siguientes:

Peterson: 1 5 5 5 5 5 1 5 4 2 5 5 5 4 5 5 5 3 5 5 1 2 5 5 5 5 2 1—Total: 131 puntos, realizando las carambolas en los innings: 1 8 10 11 16 21 24 26 25 26 31 y 32—Total: 11 carambolas.

Ribas: 1 1 1 5 5 2 5 2 2 1 1 5 5 1 1 3 4 5 5 3 2 5 4 5 5 5 5 1 5 2 5 3—Total: 105 puntos, realizando las carambolas en los innings: 1 2 3 6 8 9 10 11 14 15 16 17 20 21 23 28 30 y 32—Total: 18 carambolas.

En resumen, se jugaron 100 innings durante tres noches, habiéndose anotado Ribas 362 puntos y 48 carambolas, y Peterson 362 puntos con 39 carambolas. Indiscutiblemente Isidro Ribas demostró superioridad.

Per la integritat de l'Estatut

Reafirmació de la voluntat del poble

Presentat l'Estatut de Catalunya a les Corts Constituents espanyoles, és el moment de demostrar novament la voluntat nacional de que l'Estatut sigui aprovat tal com el poble el va votar en l'històric plebiscit del 2 d'agost.

PALESTRA s'empren la iniciativa de demanar a tots els catalans que el propinent dia 23, diada de Sant Jordi, envii una tarja fent constar aquest voler al President de la Generalitat.

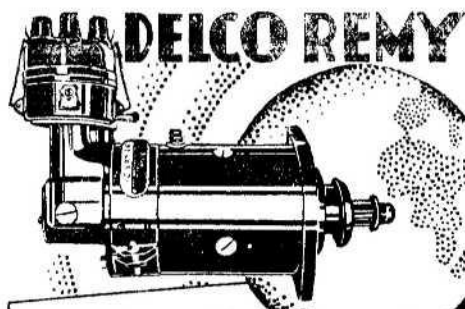
Les targetes estan impreses i son facilitades a les oficines de PALESTRA (Corte Catalanes, 592, pral., Barcelona) al preu de 1'25 els 25 exemplars.

INSTRUCCIONS

Pel major èxit d'aquesta campanya cal observar aquestes instruccions:

Primera: Totes les entitats de Barcelona i de fora, de qualsevol caràcter que siguin (patriòtiques, polítiques, culturals, sardanístiques, excursionistes, orfeons, cooperatives, sindicats agrícoles, etc., etc.) són pregades de fer com més aviat millor les comandes de postals que necessitin.

Segona: Es convenient que a cada població es constitueixi ràpidament un comitè encarregat de la propaganda i distribució d'aquestes targetes.

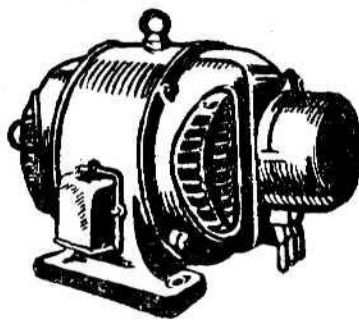


Exija sempre piezas de recambio legítimas DELCO-REMY, 20.000.000 de coches las llevan. La mayoría de marcas lo han adoptado como equipo original. No se limite a pagar el precio de las piezas legítimas exija que lo sean.

AUTO ELECTRICIDAD, S. A.
Diputación, 234 - Barcelona
Madrid - Valencia - La Coruña - Bilbao - Sevilla - Alicante

Tallers Elèctrics FERRET

Taller especialitzat en la part elèctrica de l'Automòbil i dotat de tot utilatge per a REPARACIONS d'aquest ram



Motors elèctrics
Transformadors
Dinamos
i Acumuladors
PER A
l'Automòbil
i l'Indústria

REPRESENTANT EXCLUSIU

Dr. Robert, 48 Vendrell Santa Anna, 21

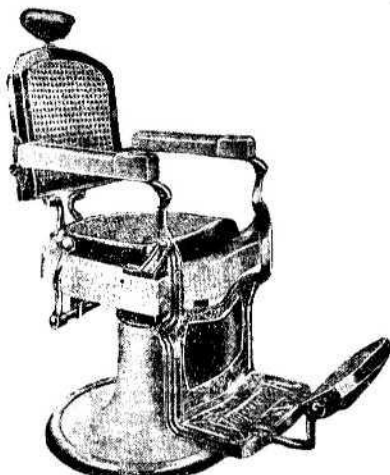
PERRUQUERÍA HIGIÉNICA MODERNA

DE

Joan Planas

Plaça Pí i Margall, 20

VENDRELL
(cantonada Salmerón)



Saló per homes, única casa al Vendrell que empra per els seus serveis sillons americans.—Saló independent per a senyoretes amb aparell «Eugene» i «Godoy» d'aire central, única instal·lació feta al Vendrell que permet en vint minuts fer la ondulació a l'aigua amb un aire natural i agradable per lo silenciós.

Tercera: Així mateix, haurien d'organitzar-se comitès en fàbriques, tallers, oficines, bancs, magatzems, etc., etc., amb la mateixa finalitat.

Quarta: Aquestes targetes podran també ésser signades per les dones i per tant és de molta conveniència l'organització de comitès femenins.

Quinta: Les postals seran totes impreses i solament deuen portar manuscrita la signatura.

Sexta: Per tal de facilitar-ne la tramesa poden fer-se'n paquets col·lectius i enviar-los a la Generalitat.

PALESTRA tindrà una bústia especial per a recollir totes les que se li trametin i tindrà cura de fer-ne entrega.

PALESTRA espera de tots els catalans que no planyeran esforços pel major èxit d'aquesta campanya.

Copiem de «Informaciones», de la Havana, en la seva edició del 27 de Març passat:

El último libro de nuestro José Aixelá

Nuestro dilecto amigo José Aixelá y Casellas acaba de publicar un nuevo libro en catalán, con un intenso prólogo del humanista profesor Pedro Corominas, que tan buenos recuerdos dejó de sus conferencias sociológicas y estéticas

en el teatro de la Comedia, en uno de los cursos de la Hispano Cubana de cultura.

El libro de Aixelá es notable, como son notables todas las producciones que salen de su fácil y amenísima pluma. Se titula «Horas Vagarosas» y está escrito en el idioma inmortal de Ramón Llull, Jacinto Verdaguer y Angel Guimerá. Esto de publicar un libro de 300 páginas en catalán y en un catalán pulcro y elegante, a los cincuenta años de residencia en Cuba y donde ha formado don José Aixelá un amoroso y santificado hogar cubano, es el mejor elogio que puede hacerse del autor del libro. «Horas Vagarosas»—Horas de vagar—, horas noblemente empleadas y dedicadas a sus aficiones, mejor dicho, a sus amores literarios y a sus expansiones espirituales. En las páginas del libro de Aixelá, no sólo vibra su intenso amor a la tierra de sus padres, y su admiración por los hombres ilustres y no ilustres enlazados a su niñez, a su juventud o a su edad madura, sino que en todos los trabajos se nota un calor de emoción íntima, una llama creadora, vivificadora, inextinguible de amor a Cataluña, a Cuba, a sus instituciones, a sus hombres y a su familia, Aixelá es literato por naturaleza. Con un asunto cualquiera hace un bello tra-

bajo, plétórico de espontaneidad, atracción, agilidad, soltura ternura y fluidez. Hay páginas del libro donde su estilo se eleva, vibra y llega a una bella expresión elocuente que conmueve al lector. Para los catalanes—ha proclamado Rovira y Virgili—, es de una fuerza insuperable aquel argumento que, en defensa de la lengua catalana, ha expresado el poeta:

L'estimo, perquè sí, perquè és la meua.

José Aixelá, íntimo amigo de algunos de los grandes de Cataluña Angel Guimerá, Luís Via, J. Pijoan, Ramón Ramón, Pompeyo Fabra, Narciso Oller, P. Francisco Fábrega y otros les dedica notables trabajos con pluma fácil y devota. Pedro Corominas el prologuista del libro «Horas Vagarosas», habla con exaltación de «la tenacidad de los recuerdos» en la imaginación de Aixelá, y elogia los artículos que evocan las tradicionales Navidades, los amigos y las costumbres vendrellenses.

Destaca el autor de La Vida Austera las «excelencias» de la obra «Horas Vagarosas» y dice que tiene «el valor de un documento». Efectivamente, no es el libro de Aixelá precisamente un libro de memorias; pero leyendo sus interesantes y amenos cuadros y artículos sabemos con quiénes vivió el autor sus primeros años, cómo aspiró el ambiente perfumado de su villa natal y sabemos de sus sufrimientos en sus primeros años de Cuba, de sus dificultades, de sus obstáculos, de sus inclinaciones, de sus éxitos, de sus progresos, de sus simpatías, de sus antipatías, de sus pasiones, de sus pesares, de sus placeres, de sus emociones, de sus observaciones.

Aixelá posee penetración justa y fina de hombres y de tierras, de ambientes y costumbres, de estados de alma y de cualidades de los caracteres, posee el don de la observación y sabe recoger o enfocar con fidelidad, escenas paisajes e imágenes. Su ramo de literatura es múltiple y vario pero siempre agrada a sus lectores. Aixelá en sus colaboraciones semanales espiga en el ideal catalán, en la política hispana, en temas vitales, en «la actualidad», en las tradiciones, en las vegas, las fábricas de tabacos, los comercios, las industrias, los usos y las buenas cualidades. Ahora Aixelá acaba de publicar en catalán un libro ameno, interesante y prestigioso, plétórico de trabajos escritos en estos últimos años y la mayoría inéditos. El doctor «Nitus» de «Vida Catalana» reverdece sus laureles de todas las épocas. Agradecemos de veras el ejemplar y muy especialmente la dedicación con que nos ha obsequiado.

C. M.

ES VENEN:

Cotxe Chevrolet

6 cilindres, últim model, per matricular

Cotxe Oakland

en perfecte estat de conservació

Agència Oficial «FORD»

DR. ROBERT, 48 TELÈFON N.º 5
VENDRELL

Foren llegits un telegrama d'adhesió del senyor Director general d'Aduanes i un extens cablegrama de l'amic Josep Aixalà de la Havana, que foren rebuts amb aplaudiments.

Acabat l'àpet els senyors Domingo i Carner es traslladaren al local del Centre Republicà Nacionalista, on agra-dosament i en tertúlia foren recordades dades i anècdotes de la vida política

aquí desenrotllada.

A la caiguda de la tarda els home-natjats es dirigiren a Barcelona en auto, fent-se'ls una carinyosa despedida, així com també a les moltes perso-nalitats i amics que'ls acompanyaren a vila.

Realment fou un dia de intensa ac-tivitat i una data que's recordarà aquí amb satisfacció.

El compatriota ISIDRE RIBAS

ha aconseguit el

Campionat Mundial de Billar

discutint-lo a la Havana amb CHAS P. PETERSON

Es la nostra vila coneguda i admira-da per comptar rellevants figures d'al-tíssima glòria, com el gran artista Pau Casals, el gran dramaturg i poeta de Catalunya Angel Guimerà, l'actual mi-nistre de Finances Jaume Carner i al-tres noms que no mentarem per a no caure en petulància. Avui a aitals figu-res destacades se n'hi ajunta una altra que, si be no és en les belles arts ni en les lletres on s'ha consolidat el nom, entra de ple en les celebritats vilatanes per haver lograt res menys que'l títol de Campió Mundial de Billar; i, vencer un títol mundial, sia en el ram que sia, és un mèrit i un alt honor. Aquest ven-drellenc meravellós és, com tots ja sa-beu l'Isidre Ribas, a qui ja fa anys tots hem vingut admirant i de qui no ens ve de nou el seu triomf, doncs hem es-tat sempre convençuts que ell l'assoli-ria ben gloriosament, com ho feu el dia 23 del passat Març, jogant a la Havana una partida interessantíssima amb el billarista nord-americà Chas P. Peterson.

Coralment felicitem al bon amic Ribas per la seva assenyalada victòria, i amb el fi de que tots els vendrellencs puguin assabentar-se de com anà aquest encontre que ha tingut ressò a la premsa de tot el món, ens plau reproduir algunes noves publicades per la premsa havanera en recollir la informació d'aquest afer.

Diu «El País»:

«Isidro Ribas conquistó el título de Campeón de carambolas de fantasía.—Jugando mejor que nunca, el billarista español se anotó el match decisivo.—Resultó espectacular la demostración que hizo Ribas en el último momento, aumentando su ventaja a 65 puntos, mientras Peterson fallaba.—Proclamado Campeón, como un mago, hizo maravillas con tres bolas minúsculas.»

Isidro Ribas, el gran billarista catalán es, desde anoche, el nuevo campeón mundial de carambola de fantasía. Pese a que se sabía que solo por un golpe demasiado adverso su ventaja podía ser borrada, se esperó con verdadera ansiedad hasta el último inning. Y frente al público más numeroso del «match», en una noche espléndida, el «Mago del Taco» ejecutó jugadas facilísimas, usando con idéntico acierto el «massé» y los retrocesos. En realidad, dominaba las bolas a su antojo y aun en los mo-

mentos más espectaculares, no anotando, fallaba por milímetros. Ribas ha demostrado que, en fantasía es un maestro. Su temple, su dominio de la mesa y de las bandas, sus toques de efecto, todo, absolutamente todo, le acompaña.

El deportismo latino ha logrado otro triunfo más, resonante, valioso. El gran billarista español corona así una campaña brillante, marcada paso a paso por el éxito, ascendiendo desde un simple campeonato local, y pasando por el continente europeo, hasta el del mundo... Con qué satisfacción, con qué alegría tan verdadera asistió a su apoteosis en una ciudad latina, con un público muy latino; y más que latino, español...! Anoche, durante unos minutos, Isidro seguramente debió creerse en una sala de Barcelona o de Madrid...

Como match final al fin, se ejecuta-

ron las carambolas más difíciles y también las de mayor fantasía. Hubo algunas preciosas y en esas, precisamente, fué donde Ribas se lució. Solo le vimos mal en la del tunel simple, sin que en ninguno de sus cuatro intentos lograra hacer pasar las tres bolas por la pequeña bóveda de cartón. Peterson, en cambio, lo hizo con facilidad y soltura.

Desde el principio se advirtió claramente que Ribas estaba en una noche triunfal. Todo le resultaba fácil, dominando lo mismo el fuerte de su adversario que el suyo. Así, fué aumentando su ventaja y aunque no hubiese contado con la ventaja que traía desde el Norte, su triunfo no hubiese ofrecido dudas. Anoche, en la sala del Nacional, nos demostró que es un verdadero campeón, con notable superioridad sobre su adversario, que, hasta ahora, había paseado de salón en salón su título.

Mr. Peterson es un verdadero entusiasta del billar, posee una experiencia admirable; pero Ribas—y a lo menos esto nos pareció—resulta un genio.

LAS JUGADAS DE EMOCION

Pero había algo que interesaba más que el mismo partido en sí, las demostraciones de Peterson sobre su mesa ovalada y la de Ribas con las bolas pequeñas.

EL MAGO

Ribas nos maravilló con sus habilidades que parecen más de Mago que de billarista. Después de haber demostrado que las bolitas eran de marfil y de haber realizado varias carambolas de maasé, retroceso, etc. puso las tres

bolas dentro de un plato y, cuando lo anunció, salieron las dos tiradoras. La roja quedó durante unos segundos bordeando, hasta que, de improviso, saltó también... Fué aplaudidísimo el nuevo campeón mundial.

Y, como despedida, ejecutó la «misteriosa». Se colocan dos tacos al borde de la mesa, coge una de las bolitas blancas y la hace girar: después de haber colocado el mingo, le da un efecto especial a la tiradora que, al salir de sus dedos, toca la blanca, va a la roja, parece unos segundos que va a detenerse y después toma nuevos bríos para repetir la carambola... ¿Cuántos años de dedicación?... ¿qué esfuerzo no supone una cosa así?... Por algo Isidro Ribas, el gran billarista catalán, ha conquistado el campeonato mundial de carambolas de fantasía.

Copiem a seguit del «Diario de la Marina»:

Ribas Campeón Mundial de Carambolas de Fantasía.—El Campeón de Europa se presentó muy efectivo y ganó el título por 65 puntos.—El block de anoche lo ganó Ribas por una diferencia de veintiseis puntos. Don Fermín Méndez Mira, Presidente del Centro Gallego entregó la copa donada por el Sr. Pancho Naya.

El campeonato mundial de carambolas de fantasía pasó de los Estados Unidos a Europa, haciendo un alto en La Habana, en la última sesión celebrada anoche del match concertado entre las dos maravillas del taco: Mr. Chas. C. Peterson y don Isidro Ribas.

Y por la forma que demostró el nuevo campeón parece algo menos que imposible que España pierda la supremacía tan admirablemente ganada anoche, mientras Isidro Ribas sea capaz de enarbolar un taco e impulsar una esférade de marfil con la energía y agresividad que parecen parte de su ser, de su naturaleza privilegiada. Con un lleno completo que constantemente ovacionaba las jugadas, el hoy maestro de maestros de billar desarrolló un juego admirable, preciso, seguro, para derrotar a su caballeroso y estupendo contrario. Momentos de verdadera emoción electrizaron a los miles de aficionados que asaltaron el Teatro Nacional.

Chas. C. Peterson no pudo seguir el paso arrollador de Ribas; pero supo perder tan gentilmente que al final de la sesión era difícil conocer si las demostraciones y ovaciones del público las había conquistado Ribas con sus filigranas o Peterson con su actitud extraordinariamente correcta. Con absoluto control de sus nervios Peterson contemplaba con admiración olímpica las portentosas ejecuciones de su adversario que lentamente le iba arrebatando el campeonato hasta el final, para apresurarse y ser el primero en felicitarlo y estrecharlo afectuosamente entre sus brazos.

Aunque justo es consignar que todos los «breaks» favorecieron al maestro español, nadie puede dudar que Isidro Ribas es el campeón mundial de

La Sastrería L. SUMOY

ESTA INSTAL·LADA
AL SEU NOU LOCAL

Dr. Robert, número 2

Amb aital moliu ha rebut dita casa
un extens i variat assortit de les

DARRERES CREACIONS DE LA MODA

que es complau posant a disposició de la clientela

Casa acreditada per la seva
esmerada confecció, tall modern i bons gèneres

Débiles Elíxir Callol

que da Vida y Juventud

rápido
científico
agradable

Banc de Biscaia

Casa Central, Gran Via, 1.- BILBAO

Capital autoritzat, 100.000.000 pessetes - Capital suscrit, 60.000.000 pessetes

Reserves: 50.000.000 pessetes

Sucursal al Vendrell

Capitals conlats al Banc en 31 de Desembre de 1931

En compte corrent a la vista i impositcions. Ptes. 346.648.714'85

En compte corrent especial i Caixa d'Estalvis. 113.627.557'41

En impositcions a plaç 96.601.396'70

Import dels valors propietat del Banc

Pessetes 353.822.109'35

Negociem els cupons venciment 1.º d'Abril

CAIXA D'ESTALVIS

COMPTES CORRENTS: A la vista 2'50 %

Serie A. 3'50 % anual - Serie B. 3'75 % anual

IMPOSICIONS:

De 8 a 89 dies.	3	% anual
De tres mesos a 179 dies.	3'50	"
De sis " 364 "	4	"
De un any en endavant	4'25	"

El lector diu...

Sr. Sixto Terrero.

Sr. Administrador: El contingut del seu *Al Ciudadano*, m'ha sorprès i he volgut regir *El lector diu...* que, firmat *Un ciutadà*, vareig publicar en el número 1.356 d'aquest periòdic.

Veig que—com fou el meu intent—en dit escrit em limito a fer notar el desencert en les hores ficsades pels diversos serveis que te al teu càrrec aqueixa Oficina i acabo dient que amb *cinc hores* de tenir la finestrella oberta podria quedar millor atés el servei i el públic sense necessitat de captenir-se de tant compliat horari.

De manera que, després de llegir el seu *Al Ciudadano* segueixo opinant—suposo hi tinc dret—que l'horari publicat no tendeix a certificar facilitats pel públic.

En quant a les hores de servei que jo ficsava en cinc, o sia de 9 a 13 i de 16 a 17, i que vos sembla converteixen el servei en permanent, són la mateixa duració d'Oficina que ficeu en vostre horari i per tant no tracto de convertir-vos amb encarregat d'una *funerària*, encara que una de les feines inherents a les vostres sia la de matar segells.

Respecte del repartiment de correspondència, com deveu saber, Sr. Administrador, no segueix en la forma que estava i... prou.

P. PLANA MANÉ
Un ciutadà.

ESPECTACLES

Res hi ha al món tan convincent com la realitat, i aquesta, moltes vegades resulta ben ingrata i injusta; però el que no hi ha manera de demostrar que no és, per paliatius i rodetjos que's busquin; per atenuants que hom cerqui, mai als ulls del qui mira les coses es podrà desvirtuar el que ells veuen. Direu, potser, ja què ve aquesta disquisició o manera de filosofia barata en aquest lloc? Doncs senzillament és filla de l'estat d'ànim en què'm trobo en escriure avui aquesta secció i en haver de donar

compte de què les dues funcions donades diumenge passat al teatre Tivoli per la companyia de l'eminent actor Enric Borrás, foren una «debacle» econòmicament parlant, que ens consta tingueren la trista virtut de fer dir al gran actor català que ell no vindria mes a representar als nostres teatres. Efectivament, la sala del Tivoli feia llàstima de veure de tant desanimada. Es clar que diumenge passat fou un dia emportat per l'esdeveniment de la vinguda dels dos ministres, que aital aconxeixement costà a molts 15'50 pessetes per l'ala de pollastre menjada al Centre Industrial; que al Tivoli d'una temporada ençà s'hi viu un desentrenament de públic per la intermitència amb que actua el local; que 15'50 més 3 de meves i 3 de la dona i moltes vegades 3 més de la filla, fan prop de sia duros, i avui no arriba a tant al preu d'una carga del millor vi que aquí es cull; però la realitat fou que'l Tivoli restà buid i que no es mereixia aital buidor una companyia com la que vingué i, sobre tot un artista com el que's presentava. Veieu, ara, a què ve el començament de les presents ratlles? Doncs sí, és una realitat davant altres realitats; però aneu a explicar-ho a qui volgueu i vos dirà tot hom que sí, que queda justificat tot; però que la decepció per el comportament del nostre públic ha d'haver quedat fonament gravada en l'ànima del preclar artista.

I deixant-nos ara de dialogar amb nosaltres mateixos, diem que, davant les obres «El Mistic» d'en Rusiñol, i «Esclavitud» de Josep López Pinillos, com que no m'era factible assistir més que a una representació, vareig decidir-me per la darrera, que per a mi era nova. «Esclavitud» és una obra d'un regust dramàtic pujadíssim, però que's desenrotlla amb tanta naturalitat dintre aquell ambient del maleït caciquisme rural espanyol, que l'espectador la va seguint àvidament fins al desenllaç final, essent una obra sencera, real en tots aspectes i amb un fort col·lorit en tots els seus personatges, esclaus tots d'aquell *Don Antonio*

Venagas, qui, a l'ensem, és esclau d'ell mateix. L'Enric Borrás hi meravella amb la creació d'un difícil tipus procedent de la pundonorositat militar i caigut a una situació desesperada per l'embrutiment alcohòlic que'l te quasi paralític, que viu la humiliació d'una secretaria d'ajuntament junyida al caci, i que, tot i el seu no res, se sent encara pundonorós i es troba befat per l'ànima ruïna i baixa del caci. En Montero hi fa un *Sacris* admirable i la Laura Bové una *Julia Goyantes*, filla del desdixat secretari, amb tot el sentiment i naturalitat. ¿Treball de conjunt? admirable, sobretot al final de l'acte segon. ¿Treball individual? Tots i cada u dels dits mes amunt, i dels demés, la Xatart, en Torner, l'Enric Bové i els demés actors i actrius, tots estigueren a la altura que'ls corresponia al costat del colós de la escena, mereixent els entusiastes aplaudiments dels que tingueren la sort de poguer presenciar aquell veritable aconxeixement teatral, despreciat per el nostre públic ben inmerescudament.

Al Centre Vendrellenc s'hi filmà el film sonor «Papá piernas largas», una deliciosa comèdia americana representada per Janet Gaynor, cinta que fou molt de l'agrado de la numerosa concurrència que ara es dona cita en aquell local cada festa a la tarda.

P. E. P.

ESPORTIVES

FUTBOL

Penya Cudet de F. C. Vilafranca, 1

F. C. Vendrell, 5

El passat diumenge es jugà l'anunciat encontre, resultant una bella victòria pel jove equip local.

La primera part acabà amb el resultat de 3 a 0 favorable als locals marcats per Salvó (2) i Fabrè; el dels visitants el marcà Salat. La segona part resultà més interessant si bé el domini intens dels locals no el saberen traduir en tantes, cap a la final del partit dugues encertades jogades de Guinovart valgueren dos tantes més.

De l'equip local sobressortí principalment el jove Salvó qui demostrà ésser un notable repartidor de joc, conductor de línia i brillantesa en els dos tantes que marcà; els demés tots compliren.

L'arbitratge d'en Soler encertat.

Els equips s'arregleraren de la següent manera:

Penya.—Girona; Sans, Morros; Insensé, Solé, Rius; Buscallà, Pasqual, Rafols, Salat, Bardalet.

F. C. Vendrell.—Vidal; Giralt, Mañé; Baca, Altés, Domingo; Guinovart, Fabrè, Salvó, Güell, Ivern.

Penya Furia de Vilanova, 3

F. C. Vendrell, 2

El dijous, festa de l'aniversari de la Proclamació de la República, es desplaçà el nostre primer a Vilanova per tal de jugar contra la Penya més amunt indicada i a l'ensem disputar-se una magnífica copa.

Malgrat els vendrellencs portar tres gols de diferència a la meitat del partit saberen conquerir un brillant resultat acabant l'encontre tenint els nostres embotellat a l'equip vilanoví, no poguent conquerir el tanto de l'empat quin hauria estat el de la adquisició de la copa puig els vendrellencs portaven al seu haber major nombre de corners.

Per a demà te anunciat desplaçar-se a Calafell el primer equip complet.

CICLISME

Gran reunió en el Velòdrom de l'Estadi.—

Vicens Albiñana guanyador de la individual d'hora i mitja.—Campamà del matx Barcelona contra Tarragona.—Pere Albiñana del match de velocitat.

Amb nombros públic es celebrà el dia 14 aquesta gran reunió que havia despertat molt d'interés tenint en compte els grans valors del Ciclisme Català que en ella prenen part.

Resultà altament interessant els colzes a colzes entre Ferrando i Albiñana II per la adquisició de punts i primes, les fugides de Benaiges, la classe de Campamà i la duresa de Albiñana I.

Josep Rafecas mereix un elogi especial, puix ell tot i no estar bregat a correr amb corredors de la classe dels mentats, no desmereix gens i no logren despegar-lo.

Els esprints foren adjudicats de la següent forma:

Ferrando, Albiñana II, Albiñana I; Campamà, Albiñana II, Albiñana I; Campamà, Albiñana II, Ferrando; Albiñana II, Albiñana I, Ferrando; Ferrando, Albiñana II, Campamà; Ferrando, Albiñana II, Campamà.

CLASSIFICACIO GENERAL

Primer: Albiñana II 13 punts.—Segon: Ferrando 11 punts.—Tercer: Campamà 8 punts.—Quart: Albiñana I 4 punts.—Quint: Benaiges 0 punts.—Sext: Rafecas 0 punts.

Cobriren 282 voltes. Com es pot veure fou una de les vegades que en el temps indicat se n'han fet més.

El match Barcelona contra Tarragona fou brillantment guanyat per Campamà.

El de Velocitat, després d'una batalla fantàstica, fou merescudament guanyat per Albiñana I.

CIURÓ i VALLS

La Sastrería Sumoy

Es garantía de elegancia

CAIXES DE SEURETAT contra Foc i Robo AMB SECRET «INVULNERABLE»
MODELS DES DE 290 PESSETES

Bàscules Pont, per a pesar camions i especials per Bocois, garantia d'afinació i resistència per 10 anys

Fabricants: S. A. E. de Arcas Invulnerables - Layetana, 54 - BARCELONA

INFORMES AL VENDRELL: A. BORRELL - Carrer Alt, número 10

MOSAICS JULIVERT

REUS

Carrer de Riudoms, 3

TARRAGONA

Reding, 3

VENDRELL

Nort, 7

Mosaics Hidràulics-Rajoles de Valencia i vidriades

CIMENTS DE VALLCARCA (Ràpit, Lent, Portland, LANDFORT)

Material de «URALITA» i demés articles del ram de construcció

Aquesta casa comunica a la seva clientela que la botiga-despatx, ha sigut instal·lada en el mateix local del dipòsit de materials, carrer del Nort, 7, al costat del Banc de Biscaia i enfront del número 12 del carrer del Dr. Rodert, on havia sigut fins ara.

INFORMATIVES

COMARCALS

Llorenç del Penedès

El camp de futbol

Hem hagut d'apretar a correr per aconseguir un record que ja havia donat un pas a la regió de l'oblid. Es, encara que boirós, un record ple de frisança esportiva i de tombarelles intencionades, de cops de cap a la pilota i de puntes de peu les cames, i aquest espectacle amenitzat amb àrnica, iodo, o tafetà anglès... és també un bon record d'aquells temps en que l'equip de Llorenç amb un impetu i una vigorositat admirables obtenien damunt dels equips de la comarca una victòria esclatant i s'apropriaven el títol de campió... una mica vanitosos que som, pogué refrescar la memòria amb trofeus obtinguts dignament i no és sempre un bon record?

La inauguració no oficial del camp de futbol de Llorenç i un partit entre companyes que s'hi ha disputat, ens ha suggerit la idea d'aquest comentari, ens ha expel·lit aquesta expansió de fets llunyans i recòndits... parlem de set o vuit anys enrera i per nosaltres bon xic oblidadissos, i atabalats com som, retenir a la memòria constantment, sense interrupcions encontres esportius, no és cosa fàcil; sinó fos per augmentar-nos diríem que en el calaix de la memòria, les coses del cor i de l'esperit han ocupat el lloc de les dels múscles i se'ns ha oblidat la seva essència, per això en tenim d'aquells temps una idea vagarosa, per això hem hagut d'agafar el record quan ja tenia un peu en l'estrep del vehicle que anava camí del mai més...

Avui, dia 14, a Llorenç s'ha estrenat un camp de futbol. Un camp de futbol és sempre eloquable; però cal que convinguem que perdria aquest valor plausible si sofríssim com en etapes anteriors d'una «epidèmia» de pilotamania on veïem un «team» a cada cantó, un equip a cada carrer, partits a cada plaça, i a tot arreu pilotes i xuts a tort i a dret.

Està molt bé que la joventut deixi el cafè i llocs similars per anar-se'n a un camp d'esports; trobem molt simpàtica aquesta represa esportiva dels joves de Llorenç, però en el seu local social no hi estaria molt més bé la instal·lació d'una Biblioteca ara que passa la ocasió magnífica de poder llegir molts i bons llibres, sense necessitat de despendre's de cinc cèntims, ni els jugadors ni el Club? Està molt bé que es busquin tots els mitjans possibles pel desenvolupament del cos; però, ¿no és més interessant i essencial buscar-los pel desenvolupament de la intel·ligència? Perquè, ¿què en farem d'un individu d'una corpora abundosa si les matèries primes són el suro i derivats?

AMADEU

He rebut una amable lletra d'unes noies del Vendrell, que després de dir-me que han llegit «Sant Miquel del Fay» i «Castellersols», hem demanen que un dia visiti «La muntanyeta», que pugi dalt del campanar, que arribi a Sant Salvador i no se quantes coses més i m'ho demanen amb tanta floridat i delicadesa que jo, francament, no m'hi se negar. Amiguetes, no vos impacienteu, vos prometo que qualche dia sereu ateses.

El Vendrell te per mi, com per tots els de gust que l'han conegut encara que sigui de pas, coses precioses i inoblidables que un dia o altre hem de divulgar.

Gràcies, amiguetes i molt agraïdíssim a la vostra atenció. —A. S.

14 D'ABRIL

Un 14 d'abril ple d'entusiasme, de banderes, de festa i de discursos, ha sigut a Llorenç, no un primer aniversari, doncs tot-hom l'ha celebrat amb tanta desinvoltura i convicció, que podríem dir que més aviat era el deu, el cent o el mil aniversari.

A la Cooperativa s'hi celebrà un míting, un bon míting, llampagadís de tant brillant, música de paraules, melodia de conceptes, concert d'idees, un míting orientador i sensat, sense carrincloneries sentimentals, ni sofismes ridícols.

Va obrir l'acte Amadeu Sicar, que de poc si ho fa malament; el seguí Benjamí Jané, qui feu un discurs com tots els seus, entenimentat, seri i profund; després parlà Josep Sicar, que també feu un bell parlament d'altres i contraltres, de frases virils i sentències que cremaven, aquest discurs ha sigut com altres que n'hi hem sentit, un raig de foc, i es que pols amb tanta sutilesa i virilitat les fibres de l'entusiasme que costa a l'auditori apagar el foc de l'aplauso. Parlaren després Recasens, Moret i Montaner, de Tarragona, que estaren molt bé i sigueren molt aplaudits; tancà l'acte en Mestres i en Galés, brillosos, decidits, cen-

MES D'ABRIL

Durant tot el mes d'Abril

La Casa Mumbrú
Liquida

tots els articles d'istiu de la temporada passada a

PREUS BARATISSIMS

Sedes - Llanes - Cotons

Aprofiti aquesta ganga

trats i eloquents, que amb hàbil retòrica i tàctica de tribuna, deixaren a l'auditori complert i satisfet.

El local ple. El sexe bell el representaven al menys tres centes unitats. Ha sigut un aniversari, tot un aniversari.

CARMENSILVA

Bisuteria : Moneders : Targeters : Paraigues : Vans

CATALONIA

SALVADOR BORRUT

FERNANDO, 41 BARCELONA

Descompte del 10% als llegidors de «EL BAIX PENEDÈS»

Notes Municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió va acordar; aprovar l'acta de la sessió anterior; complimentar la correspondència i butlletins rebuts durant la setmana; dirigir telegrama al senyor President de la Generalitat i President de la Comissió d'Estatuts, fent vots per a que l'aprovació de l'Estatut sigui un fet en plaç curt; aprovar el compte trimestral corresponent al primer trimestre de l'any actual; obrir un judici contradictori per tal de resoldre l'instància de Ramon Roig que demana permís per a traslladar la seva fàbrica de gel; autoritzar a Esteve Sendra per a realitzar les obres que sollicita; aprovar i que's paguin amb càrrec als capítols corresponents varies relacions de despeses; incloure a la llista de beneficència a Maria Rovira Borrell; i després d'alguns precs i preguntes va aixecar-se la sessió.

SI VOL VESTIRELEGANT

ACUDEIXI A LA

Sastrería Sumoy

NOVES

L'aniversari de la proclamació de la República a vila constituí una festa amb caire popular, festa que fou respectada per tot-hom i que transcorregué plàcidament i sens el mes petit entrebanc.

Al matí sortiren els gegants i els nans fent cerca-vila, mentre a Ca-la-Vila es repartien donatius als menesterosos; a les onze l'Ajuntament en comitiva anà al carrer de Sant Magí i després dels imprescindibles parlaments fou descoberta la nova rotulació que li nomena «Carrer del 14 d'Abril»; al mig dia la banda «Colombina Gracienca», de Barcelona, tocà unes sardanes a la Plaça Pi i Margall; a les 4 de la tarda es tocaren altres sardanes al Passeig del 4 de Març, fent-s'hi ballar també els gegants i nans i disparant-se focs japonesos per la mainada.

A dos quarts de set i amb un plè a vessar, al Tivoli hi parlaren les senyores Pi de Folch i Serrano, sobre actuació política femenina, així com el marit de la primera, fent ho amb aquell deix llibertari que acostuma el mentat matrimoni.

A la nit i amb un plè a vessar, es celebrà al Tivoli un ball públic i gratuït, amenitzat per la mentada banda «Colombina Gracienca», regnant hi molta animació fins alta hora de la nit.

toldrà

SASTRE
Sempre al corrent de la Moda

A darrera hora la societat coral «La Lira» ha organitzat una excursió col·lectiva a Madrid, sortint demà a les nou del matí agafant el ràpid a Sant Vicens. Estaran de tornada el dimecres o dijous, i componen la excursió un centenar de socis.

Els desitgem feliç viatge.

TAXIS «MANOL»
TELÉFON 19

Dissabte passat traspassà a millor vida el conveí Angel Miró i Poblet, pare de l'amic Joan Miró i Gibert, tinent d'alcalde del nostre Ajuntament, i pare polític dels amics Francesc Badia, Jaume Fontanilles i Joan Martorell.

Era el finat persona conegudíssima a vila i fora d'ella, dotat d'una intel·ligència gens comú que el portava a l'estudi de tot problema humà, havent sigut, a més, un expert artista en el ram de calgat que dominava del tot i que li havia donat molt de nom.

Rebin tots els seus el nostre condol per tant sensible pèrdua.

VESTINT A LA
SASTRERIA SUMOY
Es logra distinció i es fa economia

Hem passat ja mig mes d'abril i el temps no s'ha decidit encara a entrar en la bonança primaveral, enterbolint el celatge de tant en tant negres nuvolades que deuen deixar caure pluges i granisades, com prou bé ha declarat la temperatura i fredorencia que encara ronda per ací. La vegetació va molt endarrerida i el fullatge de l'arbrat tot just comença la verdor.

Cridem la atenció dels encarregats de vigilància local sobre el fet de que sovintegels diumenges, durant el mercat, les subtraccions de carteres.

Valdria la pena de vigilar amb atenció els subjectes sospitosos.

«Tivoli Vendrellenc». — Companyia de Sarsuela de Paco Vidal. Extraordinàries funcions per a demà, diumenge, tarda i nit. Tarda, les sarsueles, en un acte, «La Corte de Faraón», «Carceleras» i «El pobre Valbuena»; Nit, la sarsuela, en dos actes, «Los Cadetes de la Reina», y les dugues en un acte, «Molinos de Viento» i «El señor Joaquín», Gran presentació. 14 professors d'orquestra.

TAXIS VIDAL
Doctor Robert, 21 - Teléfon 37

«Centre Vendrellenc». — Programa de cinema sonor per a demà, diumenge, tarda i nit. Estreno del film sonor «Naufragos de Amor», deliciosa comèdia interpretada per Jeanette Mac Donald; estrena del film sonor «Vidas opuestas», projecció de la setmana pre interessant revista «Moticiario Fox» acabant amb la cinta còmica «Pantorrilla a granel».

Dilluns, tarda: Sessió Vermouth, amb les produccions «Feliz año nuevo» i «El último varón sobre la tierra». Programa doble de preus populars.

SECCIO OFICIAL

EDICTE

En Ramon Roig Segarra, veí d'aquesta vila, ha sol·licitat permís per a instal·lar una fàbrica de gel artificial moguda per un electromotor de 4 H. P. de força, en sa casa del carrer de Pau Casals número 6.

Co que's fa públic per que els que's considerin perjudicats puguin presentar lures reclamacions en aquesta Alcaldia en el termini de quinze dies, transcorreguts els quals no s'admetran reclamacions de cap mena.

Vendrell, 16 d'Abril de 1932. — L'Alcalde, Francesc Arbós.

REGISTRE CIVIL

Naixements: Un nen fill de Josep Iltur, Foix i de Teresa Muñoz Abiol; Mar, 50; una nena filla de Emili Soria Degraçia y de Rosa Villarroja Bernat; Cristina Baix, 65.

Matrimonis: Josep Vidal Jané amb Maria Poch Constantí.

Defuncions: Angel Miró Poblet, 73 anys, Garrofos, 11; Antonia Gúixens Calaf, 70 anys, Cristina Alta, 18.

IMP. RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ VENDRELL

Es ven una casa

al carrer de Sant Magí, número 106, lliure de cens, amb aigua de propietat. Informarà a la mateixa casa.

ES VENEN

La casa n°15 del carrer de la Estrella i una màquina de cosir «Singer» En donaràn raó a la mateixa casa

Primera Comunió

ESTAMPES IMPRESSES

RECORDATORIS - DEVOCIONARIS

EXTENS I VARIAT ASSORTIT

VALENTÍ CARVÉ

LLIBRERIA I PAPERERIA

SALMERÓN, 11 - VENDRELL